

Tema nr.7 - TAINA JUBILEULUI

Aș dori să vorbesc despre ceea ce s-a întâmplat până acum și unde ne aflăm noi. Dumnezeu ne-a chemat să fim vigilenți, să fim veghetori în aceste vremuri de sfârșit și să avertizăm, iar dacă nu vom face aceasta, vom fi trași la răspundere. Noi trăim în vremurile de sfârșit, iar Biblia spune că aceste vremuri sunt vremuri grele: „Să știi că în vremurile din urmă vor fi vremuri grele.” (2Timorei 3.1). Așadar, noi trebuie să avertizăm și este mai bine să fii în siguranță decât să regreti mai târziu.

În ceea ce privește timpul, întotdeauna când am fost aici am spus că nu trebuie să fim dogmatici cu privire la timp și să spunem că trebuie să se întâmple ceva într-un anumit timp sau zi. Noi nu putem să-L punem pe Dumnezeu într-o cutie, pentru că dacă facem aceasta, El va ieși afară. Eu am repetat aceasta de nenumărate ori. Întotdeauna mi-am zis că trebuie să aduc cu multă atenție aceste lucruri și să spun: „Da, este posibil ca aceste lucruri să se întâmple atunci, dar nimic nu trebuie să se întâmple într-un timp prestabilit sau într-o zi prestabilită, nici chiar cu parametrii Shemitah.” Eu mi-am zis: „Îi voi pune în carte pentru ca oamenii să cunoască datele, să știe că acesta este tiparul, dar lucrurile nu trebuie să se întâmple într-un timp predestinat.” Întotdeauna, eu am fost foarte atent la ceea ce am spus, pentru că Dumnezeu este deasupra noastră; El este suveran. Acesta este primul lucru.

Unii oameni spun: „Trebuie să se întâmple ceva în data de 13 septembrie!”, dar nu trebuie să fie neapărat atunci. De exemplu, bursa de valori nu a fost deschisă în data de 13 septembrie. Cu siguranță au existat unele lucruri, dar există șanse să nu se întâmple ca data trecută, deoarece ciclul nu trebuie să se manifeste de fiecare dată la fel. Eu am spus de fiecare dată lucrul acesta.

În același timp, vreau să spun că noi suntem la o răscruce foarte periculoasă, de aceea cred că ar fi înțelept să fim pregătiți în orice clipă. Dacă ne facem asigurare de sănătate, dar nu ne îmbolnăvim, la sfârșitul anului nu vom spune că suntem supărați că nu ne-am îmbolnăvit și că nu am folosit asigurarea de sănătate. Noi am avut asigurarea, ceea ce a fost foarte bine. Toți cei care se pregătesc, și aceasta

este ceea ce facem noi acum, vor fi pregătiți, iar aceasta este mai bine decât dacă am fi rămas în starea în care am fost. Acesta este un aspect. Dacă avem asigurare, aceasta nu înseamnă că anul viitor trebuie să plătim din nou pentru că ea nu mai este. Nu! Noi o avem, se păstrează. Eu am spus că trebuie să fim conduși de Domnul în aceste lucruri, dar este înțelept să ne asigurăm în vremurile de sfârșit. Este ca în pilda cu fecioarele. Ele nu știau când urma să se întâmple, dar trebuiau să fie pregătite, iar cele care aveau untdelemnul în vase au fost gata când a sosit ziua așteptată. Cea mai importantă pregătire este să avem viețile puse în rânduială înaintea lui Dumnezeu.

Eu am făcut o afirmație, dar oamenii care și-au concentrat atenția asupra unei singure zile au omis că punctul central, principal al Shemitah, despre care am scris în carte, nu este o zi de prăbușire, ceea ce s-a întâmplat de două ori, ci este faptul că bursa de valori aflată în creștere, începe să coboare și să coboare când ajungem la Shemitah, dar aceasta nu se întâmplă într-o singură zi, ci pe durata mai multor luni. Este un fenomen mai lung și mai mare. Acesta este tiparul central care s-a întâmplat iar și iar. S-a întâmplat aceasta în Shemitah din anul 2015? Da, s-a întâmplat. Bursa de valori care crescuse de ani buni, a ajuns la apogeul ei în Shemitah, în 19 mai, dar apoi are loc o prăbușire pe termen lung. Tiparul Shemitah este că spre sfârșit lucrurile se prăbușesc dramatic. Acesta este tiparul general. Ce s-a întâmplat cu bursa de valori din toată lumea, pe măsură ce ne-am apropiat de luna Elul 29? A coborât dramatic, iar în luna august au avut loc cele mai mari prăbușiri la zi, din toată istoria bursei de valori. Aceasta s-a întâmplat peste tot în lume, pe măsură ce am ajuns la Shemitah.

A fost al zecelea, cel mai mare prag de prăbușire al bursei, așa că luna august a adus cel mai mare colaps dintr-o zi: peste o mie de puncte. A șters 16% din piața britanică și 18% din piața franceză. Eu am spus că a existat o schimbare: America a fost cea mai mare putere economică a lumii, dar în anul Shemitah a avut loc o schimbare și balanța a înclinat spre China. Astfel, China a devenit motorul lumii, motorul economiei. Dar ce s-a întâmplat cu China? Shemitah din anul 2015 a decimat China în mod dramatic. Ce s-a întâmplat cu China care este motorul economiei? 40% din bursă a fost ștersă, aproape jumătate din finanțele ei au fost șterse de Shemitah. Noi avem tendința să ne concentrăm atenția asupra Americii, dar aceasta este ceea ce s-a întâmplat în lume. Din India au fost șterse patru mii de puncte, de pe piața braziliană, douăsprezece mii de puncte, de la apogeul bursei americane până în data de 29 Elul, au fost șterși aproape două trilioane de

dolari. Și înainte a fost o cifră mare, dar acum este mai rău ca oricând.

În lume, Shemitah anului 2015 a șters unsprezece trilioane de dolari, din bursa lumii, iar aceasta s-a întâmplat în ultimul sfert de an, de la apogeu până în 29 Elul. Chiar dacă nu se va mai întâmpla nimic, aceasta este ceva incredibil pentru că a urmat același tipar Shemitah: prăbușirea, descreșterea pe termen lung și ștergerea. Acest tipar s-a întâmplat în anul 1966, dar se pot întâmpla mai multe.

Shemitah anului 1966 a fost numit „Prăbușirea uitată.” În Shemitah din anul 1973 s-a întâmplat același lucru: prăbușire și recesiune la nivel mondial.

Shemitah din anul 1980: recesiunea a condus la colaps financiar; în Shemitah din anul 1987, bursa a căzut din nou și am avut fenomenul numit „Lunea neagră”; Shemitah din anul 1994 a adus o prăbușire a pieței obligațiunilor, care este de două ori mai mare decât bursa de valori. În Shemitah din anul 2001 avem evenimentele din 9-11 septembrie, în Shemitah din 2008 avem marea recesiune, iar în 2015 s-a prăbușit Bursa mondială de valori. Tot timpul s-a manifestat același tipar. Este aceasta o prevestire a marelui cutremur care va veni? Eu cred că nu. Aceasta este Shemitah. Totul s-a întâmplat așa cum este scris și cred că se vor întâmpla lucruri și mai mari. Acum suntem în cea mai grea perioadă a anului Shemitah. Sunt timpuri în care putem avea colapsuri mai mari sau continuări ale colapsurilor care au început înainte de Shemitah. Desigur, nu este neapărat să fie așa, dar poate să fie pentru că este o perioadă periculoasă.

De asemenea avem o schimbare a Americii. Epoca Americii a început în anul 1871, când a devenit cea mai mare putere economică de pe planetă și a depășit Imperiul britanic. Tot ce are legătură cu America a început atunci, dar această mare epocă a fost încheiată de Shemitah, așa că acum avem o schimbare și cred că ne apropiem cu viteză de judecată. Am avut parte de o mulțime de avertismente și indiferent ce crede cineva, indiferent dacă este vorba de bapțiști sau de penticostali, trebuie să fii orb să nu vezi că noi, această țară, această civilizație, ne îndreptăm cu pași repezi spre judecată. Eu nu spun că Dumnezeu trebuie să facă ceva anul acesta, dar tiparul Shemitah s-a împlinit perfect de fiecare dată, iar de la ultimul Shemitah, America a trecut niște linii mai mari.

Tuturor celor care așteptați cu ardoare venirea Domnului, vă spun că faceți bine dacă sunteți pregătiți! Fiți pregătiți și rămâneți vigilenți, pentru că Dumnezeu este Dumnezeu și nu Se lasă batjocorit. „Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie

batjocorit." Ce seamă omul, aceea va și secera." (Galateni 6.7). Acestea sunt zilele din urmă, iar El este exact și precis, și face lucrurile potrivit calendarului Său, de aceea trebuie să fim atenți și pregătiți. Absolut!

Noi nu trebuie să renunțăm înainte de a ajunge la biruință. Să ne gândim la Rut și la Naomi: *„Orpa a sărutat pe soacră-sa și a plecat, dar Rut s-a ținut de ea.”* (Rut 1.14). Orpa a plecat, iar în limba ebraică cuvântul „orpa” este în legătură cu întoarcerea capului, semnificația lui fiind „partea din spate a gâtului.” Astfel, Orpa îi simbolizează pe oamenii care pleacă înainte de a ajunge la biruință. Ea s-a întors și a plecat, dar Rut s-a ținut de Naomi. Naomi i-a spus: *„Renunță! Renunță!”*, dar ea a refuzat să facă aceasta și s-a ținut cu încăpățănare de ea.

Priviți femeia canaanită care a venit la Isus. Ea a venit la El și i-a spus: *„Fiica mea este bolnavă”,* dar El i-a răspuns: *„Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței.”* Majoritatea dintre noi, dacă am merge la un predicator și el ne-ar spune aceasta, am pleca de acolo jigniți. Majoritatea ne-am simți jigniți și ne-am supăra, dar ea nu s-a simțit jignită, ci a spus: *„Da, Doamne, dar și cățeei mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”* (Matei 15.27). Ea nu a renunțat.

Dumnezeu îi îngăduie vrăjmașului să ne testeze pentru a vedea dacă credința noastră este puternică și dacă vom sta unde ne-a pus. *„Vei sta sau vei renunța?”* Uneori, Dumnezeu spune „NU” deși vrea să spună: „DA”, dar vorbește așa pentru ca noi să continuăm să batem la ușă, să mergem mai departe; iar El stă și privește dacă vom renunța pentru că a spus: „NU”. *„Nu ai putut înțelege ce am spus, te-ai simțit jignit și te-ai îndepărtat, ai renunțat!”* Dar femeia aceea nu a renunțat, iar când a văzut aceasta, Domnul i-a zis: *„O, femeie, mare este credința ta; făcă-ți-se cum voiești.”*

Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.” (v. 28).

Când Dumnezeu i-a spus lui Avraam: *„Adu-l ca jertfă pe fiul tău Isaac”* (Geneza 22.2), Avraam putea spune: *„Cum vine aceasta? Nu Te mai pot urma dacă îmi ceri așa ceva!”*, dar nu a făcut aceasta, ci a crezut, a avut încredere în Dumnezeu, iar acela a fost doar un test, o încercare. Dumnezeu a vrut să-i vadă inima: *„Vei sta sau nu vei sta?”* Dar Avraam a stat, iar după încercarea aceea a venit binecuvântarea.

În limba ebraică această atitudine este numită **„chutzpa sfântă”**. **Chutzpa** este un termen ebraic folosit pentru încăpățănare (în sensul bun al cuvântului), pentru

un curaj excepțional; indiferent ce se va întâmpla, tu nu te clintești de acolo. Dumnezeu vrea ca noi să avem această încăpățânare sfântă: aceasta este încăpățânarea pe care a avut-o Rut și femeia cananită; este încăpățânarea pe care a avut-o femeia care s-a strecurat și a atins poala hainei Sale. Această **chutzpa sfântă** înseamnă că nu-l lăsăm pe vrăjmaș să facă ce vrea. Când apostolii au fost puși în temniță, îngerul a venit, i-a eliberat și le-a spus: „Mergeți înapoi în cetate!” Vrăjmașul încearcă să ne oprească, dar noi trebuie să-i spunem: „Da, vrei să fac aceasta? Ei bine, tocmai de aceea voi fi mai predat Domnului și voi sta mai mult de partea Lui!”, iar Dumnezeu va onora aceasta.

Unul dintre tiparele judecății, pe care le-am văzut, este ceea ce s-a întâmplat în ultimele zile ale Israelului, națiunea care L-a cunoscut pe Dumnezeu, dar s-a întors de la căile Lui. În ultimele zile ale Israelului sau ale lui Iuda, în vremea lui Ieremia, a fost un împărat rău care a grăbit venirea judecății peste Israel. Numele lui era Ioiachim. El este cel care a luat sulurile scrise de Ieremia la porunca Domnului și le-a aruncat în foc (Ieremia 36.23), așa că Ieremia a trebuit să le scrie din nou: *„Ieremia a luat o altă carte și a dat-o lui Baruc, fiul lui Neria, logofățul. Baruc a scris în ea, după spusele lui Ieremia, toate cuvintele din cartea pe care o arsese în foc Ioiachim, împăratul lui Iuda. Multe alte cuvinte de felul acesta au mai fost adăugate la ea.”* (v. 32). Ioiachim a grăbit judecarea Israelului. El a fost fiul lui Iosia, un împărat bun.

În SUA a existat un uragan numit după numele acestui împărat rău: „Ioiachim,” acesta fiind un alt semn că judecata este aproape.

Moderatorul: Vedem ceea ce se întâmplă în Israel, luptele de pe străzi.

Jonathan: În primul rând, al șaptelea Shemitah, Jubileul, privesc foarte mult Israelul. Lupta aceasta pentru Muntele Templului a început în luna septembrie, și este ceva crucial. Mahomed Abbas, liderul palestinian, a chemat oamenii la revoltă zicând: „Muntele Templului este al nostru, este casa lui Allah!” Știți când a început această luptă? În data de Elul 29, ziua Shemitahului. Aceasta este ziua în care s-a dat prima luptă pentru Muntele Templului și este în legătură cu ceea ce a spus Abbas, cu steagul palestinian.

În această perioadă, acest lucru este istoric și profetic, steagul Palestinei este ridicat la New York, la Națiunile Unite. Organizația Națiunilor Unite este organizația sau adunarea națiunilor lumii.

Moderatorul: Aceasta s-a întâmplat în timpul acesta: adunarea a o sută cincizeci de lideri mondiali.

Jonathan: Da, s-a întâmplat acum. Ei au fost acolo și au ridicat acest steag. Națiunile Unite este organizația pe care a folosit-o Dumnezeu pentru a aduce Israelul la existență. În anul 1947, Dumnezeu a folosit ONU ca să voteze pentru întemeierea Israelului, dar acum slăvesc Palestina. Aici avem ceva semnificativ. Statul palestinian pe care vor ei să-l ridice, declară că Ierusalimul este al lor.

Biblia spune că în zilele din urmă, *„...voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica vor fi vătămați și toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.”* (Zaharia 12.3). Cu alte cuvinte, ni se spune că în vremurile din urmă, Ierusalimul va fi centrul atenției tuturor; ei vor încerca să-l mute, dar Dumnezeu îl face o piatră grea, iar cei care vor încerca să-l mute, vor fi vătămați. Întreaga lume se va aduna pentru a rezolva problema Ierusalimului. Vorbim de un alt semn al timpului. Problema este Ierusalimul, iar Abbas știe aceasta.

Moderatorul: Palestinenii au declarat că Ierusalimul este capitala lor, iar steagul palestinian a fost înălțat la sediul ONU din New York. Am auzit chiar eu aceasta.

Jonathan: Aceasta are legătură cu luptele care se dau chiar acum, dar este o problemă spirituală, este vrăjmașul care aprinde toate lucrurile și care i-a spus Israelului: „Nu poți avea aceasta!” Timp de două mii de ani, a încercat să-i țină departe de țara lor, iar când s-au întors acasă, a încercat să nu-i lase să intre în Ierusalim. Dar Isus a spus că ei trebuie să se întoarcă în Ierusalim, pentru ca El să poată veni la ei. Astfel, vrăjmașul a spus: „Bine, ai luat Ierusalimul, dar nu vei lua Muntele, pentru că totul se rezumă la munte.” Vrăjmașul este cel care provoacă această agitație. Unele Biblii au în partea din spate o hartă. Și ce vedem pe ea? Palestina în timpul lui Isus, dar în zilele lui Isus nu a existat nici o Palestină, de fapt, nu a existat niciodată. Niciodată nu a existat o națiune numită Palestina. În timpul lui Isus era numită Iudeea, dar făcea parte din Israel. Ei spun: „Isus a fost palestinian.” Niciodată! El ar fi șocat să audă așa ceva. Dumnezeu ne iubește pe toți și trebuie să ne rugăm pentru salvarea tuturor, dar în ce privește pământul Israelului, Dumnezeu a fost categoric. Numele „Palestina” vine de la împăratul roman Adrian, care a distrus țara și orașul. El a redenumit Ierusalimul după Zeus și i-a dat un nume păgân, pentru că a vrut să-l ștergă ca oraș sfânt. Astfel, Adrian a spus: „Trebuie să ștergem Israelul, să-l tăiem, să rupem legătura dintre acești

oameni, ca să nu se mai întoarcă niciodată înapoi.” În spatele tuturor acestor lucruri era vrăjmașul, și el a spus: „Iată strategia noastră: îi vom da un nume nou, îi vom spune Palestina; îi vom spune așa după numele vrăjmașilor Israelului.” Cuvântul „Palestina” vine de la cuvântul evreiesc „Pelishtim”, care în limba ebraică înseamnă „pământul filistenilor.” Aceasta înseamnă Palestina. Nu există un alt nume pentru aceasta, provine de la filistean. Din punct de vedere biblic, dacă cineva spune: „sunt palestinian” spune: „sunt filistean”, iar aici vrăjmașul spune: „Acum le voi veni de hac! I-am scos afară, iar acum le voi numi țara „Țara filistenilor”. Astfel, de două mii de ani, lumea spune: „Aceasta este Palestina”, țara filistenilor, vrăjmașii lui Israel.

Moderatorul: Ei au fost întotdeauna vrăjmașii Israelului.

Jonathan: Da. Vrăjmașul folosește vrăjmașii Israelului. Astfel, aici avem o mișcare ce spune: „Suntem Palestina”, care înseamnă de fapt: „suntem filistenii!” Ei au ridicat un steag care este steagul filistenilor, și care a fost ridicat împotriva Israelului. L-au înălțat când liderul palestinian Mahmoud Abbas tocmai încheiase un discurs. Ce a spus el în acel discurs? „Noi rupem orice legământ pe care l-am făcut cu Israelul; orice înțelegere este ruptă, orice tratat de securitate este rupt, orice tratat de pace este rupt! Noi nu le mai respectăm.” Apoi, i-a chemat pe palestinieni să se ridice împotriva Israelului. Aceasta se întâmplă acum și are legătură cu steagul acela; are legătură cu ceea ce vrea să facă vrăjmașul. Poate pare fără nici o legătură, dar nu este așa. Noi am vorbit despre faptul că vrăjmașul încearcă să ne atace tot timpul, că încearcă să distrugă ceea ce vrea să facă Dumnezeu, să te lovească atunci când ești jos, să te oprească; bineînțeles că va face aceasta, și la fel va face cu Israelul. Va încerca să facă orice va putea ca să-i intimideze, să-i amenințe, să-i oprească. Întreaga lume spune: „Nu veți putea face aceasta...”, dar Netanyahu le-a zis: „Nu ne vom opri! Dumnezeu ne-a dat această țară și vom sta aici.” Acesta este un semn al scopului lui Dumnezeu. Când vrăjmașul se dezlanțuie, acesta este un semn. Ia-o ca un compliment, pentru că prin aceasta vrăjmașul îți descoperă că ești pe calea cea bună, îți spune că ceva este pe aproape, pentru că altfel nu ar face aceasta.

În Efeseni 6.13 scrie: „...în ziua cea rea să rămâneți în picioare după ce veți birui totul.” Tu vei fi ultimul care vei rămâne în picioare pentru că vrăjmașul nu poate birui. În Biblie, vrăjmașul este simbolizat prin șarpe, iar un lucru pe care-l știm despre șerpi este că au sânge rece. Ce înseamnă aceasta? Că pot fugi după tine și pot fugi repede, dar nu o pot face mult timp, deoarece sângele rece nu le permite

aceasta. Știind că are puțin timp, vrăjmașul va acționa nebunește; el poate fi furios, dar nu poate merge continuu. Binele are sânge cald; el merge mai departe. Secretul este: continuați să mergeți, mergeți mai departe și veți avea garanția că veți birui. Noi știm că în cazul în care cădem, ne ridicăm, iar dacă vei continua să te ridici de câte ori vei cădea, vei trece linia de la sfârșit. Este o linie de sfârșit garantată. Este o biruință garantată, dar trebuie să rămâi în joc pentru a vedea acel sfârșit.

Moderatorul: Avem aici o știre: California îi obligă pe creștini să-și încalce propriile convingeri. Guvernatorul Californiei a semnat un document pe baza căruia avortul poate fi promovat în organizațiile creștine. Acest lucru s-a încercat și în New York, dar a fost un eșec.

Jonathan: Acesta este un alt semn al judecății din zilele din urmă.

Isaia 5.20 spune: „*Vai de cei ce numesc răul bine și binele rău, care spun că întunericul este lumină și lumina întuneric, care dau amărăciunea în loc de dulceață și dulceața în loc de amărăciune!*” Astăzi, în America auzim lucruri pe care nu le-am mai auzit niciodată până acum și care îi au ca țintă pe creștini. Prin ele încearcă să-i forțeze pe creștini să ia parte la urâciuni.

Exact cu aceasta s-au confruntat și primii creștini. De ce s-au trezit aruncați în arene? Pentru că au spus: „Noi nu vom aduce jertfe Cezarului!” Ei au încercat să-i forțeze să comită urâciuni, dar creștinii au spus: „Nu! Puteți să ne omorâți, dar nu vom face așa ceva!” Ei au încercat să-i forțeze și pe Macabei să aduce jertfe idolilor. Este același duh. Duhul vrăjmașului spune: „Închină-te înaintea mea!” Aceasta arată că în cele din urmă, răul nu se mulțumește numai să co-existe cu creștinii, ci spune: „Vă vom sili să faceți ce spunem noi! Nu ne vom liniști până când nu-i vom sili pe creștini să se lepede de Dumnezeul lor, și să facă ce spunem noi.”

În timpul acesta va fi testat fiecare creștin. Acesta este un alt semn. Acesta este timpul cărții Faptelor, este timpul în care ne confruntăm cu aceleași lucruri, și trebuie spus că nu am mai văzut așa ceva înainte.

Moderatorul: Franklin Graham compară îndepărtarea statului american de cele zece porunci, cu ISIS care distruge bisericile creștine. Ei distrug bisericile și îi omoară pe creștini deoarece scopul lor este să-i șteargă pe creștini și pe evrei de pe fața pământului. Îndepărtarea de cele zece porunci este la fel de rea ca ceea ce

face ISIS.

Jonathan: Este același duh și același semn. Ce s-a întâmplat în ultimele zile ale Israelului? Ce au făcut ei? Au avut cele zece porunci, dar ce au făcut? Le-au interzis în cultura lor, le-au îndepărtat. Problema din America nu este legată numai de cele zece porunci. Ce se întâmplă dacă scoți afară aceste lucruri? De ce le dăm afară? Ce avem în cele zece porunci? Să nu curvești! (Exod 20.14). Ce vedem în America? Imoralitate sexuală. Dacă vrei să faci lucruri imorale, trebuie să pui deoparte cele zece porunci. Dar ce se întâmplă când Îl dai afară pe Dumnezeu? Ce s-a întâmplat când Dumnezeu i-a dat lui Moise cele zece porunci? Israelul, care se afla jos la poalele muntelui, a spus: „Noi nu vrem aceasta, ci vrem un vițel de aur!” Ce se întâmplă când îndepărtezi cele zece porunci și Îl dai pe Dumnezeu afară? Vin alți dumnezei înăuntru; idoli intră în America, iar ei slujesc altor dumnezei. Poate că nu-i numesc idoli sau dumnezei, dar este același lucru; este același semn. Ce s-a întâmplat cu această națiune care a dat afară cele zece porunci? A venit peste ea judecata.

Biblia spune că în zilele din urmă va fi o persecuție: *„Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.”* (Matei 24.19), dar nimeni nu a văzut cum va veni. Nimeni nu a văzut că se întâmplă acum, pentru că a venit pe ușa din spate. A venit prin lucruri ca: libertatea religioasă, și iată că se întâmplă acum. Nu mai este o profeție scrisă în Apocalipsa, ci este o realitate care se petrece chiar acum. Pentru prima dată în toată istoria Americii, oamenii sunt dați afară de la locurile de muncă pentru că au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu. O familie creștină de cofetari din California a primit o amendă de o sută treizeci și cinci de mii de dolari pentru că a refuzat să facă prăjituri pentru o nuntă de homosexuali. Acesta este testul nostru. Vom tăcea sau vom fi ca Ilie, Ieremia, etc., pentru că acestea sunt zilele profeților, iar noi trebuie să fim ca ei.

Moderatorul: Să facem o recapitulare a evenimentelor care au avut loc în ultimul Shemitah:

- a zecea și cea mai mare prăbușire a Bursei de valori americane:
- s-a prăbușit 16% din Bursa de valori britanică;
- s-a prăbușit 18% din Bursa de valori franceză;
- Bursa de valori chineză a scăzut cu 40\$ față de apogeul său de la începutul

anului.

- Curtea Supremă a schimbat la nivel național definiția căsătoriei în data de 26 iunie 2015.

Definiția biblică a căsătoriei a fost schimbată, iar dacă schimbi Cuvântul lui Dumnezeu este ca și cum ți-ai bate joc de Dumnezeu. Eu cred că dacă a fost construit sicriul Americii, acesta a fost ultimul cui bătut în el.

Jonathan: Aceasta este foarte important. Una dintre semnificațiile cuvântului „Shemitah” este cădere: cădere spirituală și morală. În anul Shemitah 1963, America a trecut linia și a legalizat uciderea copiilor nenăscuți (avortul). A fost Shemitah anului căderii, iar acesta a fost un alt păcat care a dus la distrugerea Israelului. Eram la Washington când s-a expus cazul. Am fost la Curtea Supremă și am văzut cum oamenii lui Dumnezeu stăteau pe treptele Curții Supreme. Unul dintre ei era îmbrăcat într-un sac cu cenușă și se ruga pentru America din pricina a ceea ce urma să se întâmple. Să vă împărtășesc ceva foarte important, fiindcă dacă s-ar întâmpla numai aceasta, nenorocirea ar fi foarte mare.

În Biblie există un principiu: profetul Ezechiel a fost dus într-o vedenie la Templu, iar Domnul i-a zis: „*Fiul omului, ce vezi?*” El s-a uitat și i-a văzut pe bătrânii lui Israel închinându-se la idoli în Templul lui Dumnezeu, în locul sfânt, pângărind Templul sfânt al lui Dumnezeu. Când a văzut acestea, Dumnezeu a spus că judecata va veni peste Ierusalim: „*De aceea, și Eu voi lucra cu urgie, ochiul Meu va fi fără milă și nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta.*” (Ezechiel 8.18).

Deci, există un principiu: pângărirea precede judecata.

Următorul lucru: Împăratul Babilonului a poruncit să se ia vasele sfinte ale Templului și să fie duse la petrecerea sa; să se toarne vin și să bea din vasele sfinte ale Dumnezeului lui Israel. Ei au petrecut în cinstea zeilor Babilonului și au săvârșit o urâciune prin faptul că au luat vasele sfinte care erau folosite pentru scopurile sfinte ale lui Dumnezeu și le-au pângărit. În clipa aceea a apărut scrisul de mână pe perete, și chiar în noaptea aceea i-a lovit judecata, pentru că principiuul lui Dumnezeu este: pângărirea precede judecata. Căsătoria este ca un vas sfânt al lui Dumnezeu, este la fel de sfântă ca vasele sfinte ale lui Dumnezeu din Templul din Ierusalim. Este un vas sfânt, iar tu nu poți lua un vas sfânt al lui Dumnezeu și să-l întorci împotriva scopurilor Sale fără să provoci judecata. Ceea ce s-a

Întâmplat în data de 26 iunie 2015 este un act de pângărire, pentru că America a dat de pământ vasul căsătoriei, l-a întors împotriva scopului Său, împotriva lui Dumnezeu.

Prima avertizare pe care a dat-o Washington Americii spunea: „*Binecuvântările cerului nu pot fi așteptate peste o națiune care desconsideră Legile veșnice ale dreptății și ale ordinii pe care le-a rânduie Cerul însuși!*” Această desconsiderare a Legilor veșnice și a ordinii divine a avut loc în acea zi de 26 iunie 2015. Și aceasta nu este tot. Această pângărire este sărbătorită prin semnul curcubeului; homosexualii folosesc culorile curcubeului pentru a sărbători căsătoriile homosexuale, dar curcubeul nu aparține unei mișcări omenești, ci lui Dumnezeu. Este vasul Său sfânt; este un alt vas sfânt al lui Dumnezeu: „*...curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.*” (Geneza 9.13). Ce se întâmplă aici? Un vas sfânt al lui Dumnezeu, curcubeul Său, este folosit, este pângărit pentru a sărbători prima pângărire; într-o singură zi s-a făcut o dublă pângărire: a căsătoriei lăsate de Dumnezeu și a curcubeului Său. În seara aceea, președintele SUA a ordonat ca cea mai înaltă instituție din țară, Casa Albă, să fie luminată cu culorile curcubeului pentru a sărbători pângărirea, urâciunea votată în acea zi. Palatul din Babilon era cea mai înaltă instituție din țară, palatul împăratului, iar aici avem Casa Albă, cea mai înaltă instituție din America. Astfel, Casa Albă devine un vas de pângărire, a treia pângărire într-o singură zi, iar scrisul de mână este pe culorile curcubeului.

Curcubeul este în legătură cu legământul, ceea ce înseamnă că atunci când pângărești curcubeul, pângărești legământul tău cu Dumnezeu. Ce mai este curcubeul? Semnul îndurării lui Dumnezeu. Astfel, dacă sfidezi curcubeul, sfidezi îndurarea Lui; este ca și cum ai spune: „Nu vrem milă, îndurare!” Curcubeul a fost arătat în timpul judecății și a reprezentat mila lui Dumnezeu, dar ei au spus: „Uitați de milă! Noi vrem judecata!” Ce am putea face mai rău pentru a invoca judecata lui Dumnezeu, decât s-a făcut în acea zi? Ce poate fi mai rău?

Moderatorul: Crezi că acesta este un semn al judecății?

Jonathan: Da. Este semnul pângăririi unei națiuni, este un act de sfidare. Ce mai este curcubeul? Culorile tronului lui Dumnezeu: „*Cel ce ședea pe el avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smarald la vedere.*” (Apocalipsa 4.3). Curcubeul se află deasupra capului Său și reprezintă culorile tronului Său. Să sfidezi aceasta este ca

și cum ai spune: „Nu suntem o națiune sub Dumnezeu, nu ne plecăm înaintea voii Tale, ci suntem proprii noștri dumnezei. Avem propriul nostru tron și vom schimba ordinea pe care ai dat-o, pentru că am devenit dumnezei!” Aceasta invocă judecata.

Ce s-a întâmplat cu Israelul? În loc să se pocăiască, au devenit sfidători, au devenit mai răi înaintea lui Dumnezeu invocând judecata. La fel a făcut America: din 11 septembrie 2001, această sfidare a crescut tot mai mult.

Moderatorul: Crezi că suntem într-una din cele mai importante perioade profetice din istorie?

Jonathan: Se poate. Suntem în perioada celui de-al șaptelea Shemitah. Aș vrea să intru puțin mai adânc pentru ca oamenii să înțeleagă ce este aceasta. La fiecare șapte ani avem un Shemitah, iar după șapte Shemitah consecutive urmează un supra Shemitah numit Jubileul. Ce se întâmplă în timpul Jubileului? Primești înapoi tot ce ai pierdut. Ți-ai pierdut casa? O primești înapoi. Ți-ai pierdut moștenirea? O primești înapoi. Ți-ai pierdut familia, țara ta spirituală? O primești înapoi pentru că este scris că „Fiecărui i se va restitui tot ce a pierdut.” Deci în al cincizecilea an, în supra Shemitah, avem această mare restituire. Întrebarea care se ridică este: poate face parte Israelul din aceasta? Israel și-a pierdut pământul în urmă cu două mii de ani, când au fost risipiți de romani, dar știm că potrivit profeției biblie, ei trebuie să se întoarcă înapoi. Isus nu Se poate întoarce până când evreii nu sunt în țara lor, până când nu le este restituită țara, până când nu le este restituit orașul. Trebuie să se întâmple acest lucru. Este posibil ca această taină să ne dea perioada de timp în care se vor întâmpla aceste evenimente de la sfârșitul timpului? Răspunsul este: DA! Noi nu știm când era sărbătorit Jubileul în Biblie, nu avem arhivele de la al doilea Templu a acestei sărbători, dar știm când a fost Shemitah. Aceasta este cheia: Shemitah vine cu un an înaintea Jubileului. Al patruzeci și nouălea și al cincizecilea an. Acest lucru profetic trebuie să aibă loc în anul de după Shemitah.

Întrebarea este: Aceste lucruri ne pot descoperi când se vor întâmpla evenimentele pe care le așteptăm? Răspunsul este: DA! Anul 1917 a fost un an Shemitah, iar Shemitah a scuturat națiunile, așa că a existat un cutremur în jurul pământului: a fost anul critic al primului război mondial. Israelul a fost timp de două mii de ani în mâinile vrăjmașilor săi, și nu exista nici o cale să-și ia țara înapoi. Imperiul bizantin și islamicii nu îi tolerau pe evrei. Dacă ne-am fi născut înainte de 1917, am fi fost

generația care nu a văzut Israelul întors în patria sa. Cine avea țara? Imperiul Otoman. Era în posesia lor de patru sute de ani, îl stăpâneau de patru secole, dar ce s-a întâmplat? Primul război mondial i-a scuturat și Imperiul Otoman a început să se prăbușească. O femeie englezoaică i-a spus fiului său: „De fiecare dată când te rogi seara, să nu uiți să închei cu cuvintele: „Doamne, du poporul Tău în țara pe care le-ai dat-o.” Și băiatul acela a spus în fiecare seară: „Doamne, restituie țara Ta poporului Tău.” În engleză este folosit cuvântul „trezire”: „Trezește această națiune.” Și Dumnezeu a folosit națiunea engleză pentru a împlini această profeție.

Astfel, în timpul primului război mondial, trupele engleze au mărșăluit în Orientul Mijlociu sub comanda generalului Edmund Allenby, care a ajuns în Israel cu o Biblie sub braț, iar când a intrat în Ierusalim a aflat că trupele Imperiului turco-islamic au plecat. De ce? Pentru că au luat numele său, Allenby, drept „Allah naby”, profetul lui Allah care a venit să-i judece, și astfel au plecat înainte ca el să ajungă acolo. Allenby s-a dat jos de pe cal când a ajuns acolo și a spus: „Nu voi intra în Ierusalim călare pe un cal, pentru că Domnul meu a intrat călare pe un măgar.” El a intrat în Ierusalim și astfel, Ierusalimul a fost cedat Imperiului britanic. Era pentru prima dată în două mii de ani când Israelul a fost preluat de un Imperiu care era de partea evreilor și care a spus: „Le vom da țara înapoi, o vom restitui evreilor!” Bărbatul care a făcut acest lucru, generalul Allenby, era copilașul care s-a rugat în fiecare seară și a spus: „Doamne, du poporul Tău în țara lor; redă-le țara.” El n-a vrut să fie general, dar a devenit general ca să împlinească rugăciunea pe care o spusese în fiecare seară.

Imperiul britanic a emis Declarația de la Balfour care spunea: „Acest pământ va fi pământ evreiesc, țara evreilor!” Declarația de la Balfour a fost jubileul lor: evreii s-au întors în țara lor spunând: „Aceasta este țara noastră!” Acest lucru s-a întâmplat în timpul Jubileului: moștenirea pierdută le-a fost restituită. Când? Declarația de la Balfour a fost emisă în noiembrie 1917, adică exact în parametrul celui de-al șaptelea Shemitah. Trebuia să se întâmple în perioada aceea și s-a întâmplat exact în perioada dată de taina Shemitah, adică între septembrie 1917 și septembrie 1918. Exact.

Ce s-a întâmplat la următorul Shemitah, adică la cel din 1967? Shemitah s-a încheiat în septembrie 1966 și a început perioada profetică: din septembrie 1966 până în septembrie 1967. Potrivit acestor lucruri, poate fi o restituire profetică pentru timpul din urmă? Ce s-a întâmplat în Israel? În anul acela, dintr-o dată în Israel a început să se cânte un cântec, care a fost scris și împărțit îndeosebi

soldatilor israelieni. Cântecul se numește „Ierusalime de aur” și se referă la perioada când Israelul tânjea să se întoarcă în Ierusalim. Acesta a devenit cântecul de aur al Ierusalimului.

Israelul nu avea încă Ierusalimul, dar cântau în mod profetic că voiau să se întoarcă în Ierusalimul de aur. Soldații au învățat cântecul, fără să știe că urmau să fie folosiți pentru ceea ce avea să se întâmple. Dintr-o dată, Uniunea Sovietică a trimis vorbă Egiptului și le-a spus: „Israelul se pregătește să vă atace!”, ceea ce era o informație falsă. Astfel, Egiptul s-a mobilizat imediat ca să distrugă Israelul spunând: „Îi vom împinge în mare! Îi vom distruge!” Egiptul le-a spus celor de la ONU: „Luați-vă afară trupele de asigurare a păcii, pentru că vrem să intrăm noi înăuntru!” Practic, i-a obligat să plece; ONU și-a retras trupele, iar Egiptul a intrat în Israel ca să distrugă Israelul, dar Israel a spus: „Trebuie să facem ceva!” și a lansat un atac anticipat, războiul de șase zile. Ei i-au spus Iordaniei: „Stați deoparte!” Iordania avea Ierusalimul, iar evreii i-au spus: „Stați deoparte, nu vă alăturați lor!”, dar ei n-au vrut să asculte, ci au zis: „Ne vom alătura!”, și au intrat în război. Soldații israelieni au văzut orașul antic, au văzut Poarta leului și au intrat prin ea în Ierusalim, pentru prima dată după două mii de ani, și-au croit cale până la Muntele Templului și au ajuns acolo. Ce timp era? Jubileul, al doilea Jubileu: Totul se va întoarce în posesia ta! Ierusalimul era proprietatea Israelului, li s-a restituit lor. Când? În perioada de timp rânduită de această taină: Jubileul profetic. A doua oară.

Referindu-se la evenimentele de la sfârșitul timpului, Isus a spus: „...căci vă spun că de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când veți zice: „Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!” (Matei 23.39). De unde vor spune aceasta? Din Israel și din Ierusalim. Toate aceste lucruri trebuie să fie la locul lor. Și ce se întâmplă în timpul Jubileului? Trebuie să se sune din corn de berbec. Dacă mergeți în Filadelfia, veți găsi acolo Clopotul libertății pe care este scris: „Vei proclama libertatea pe tot pământul!” De unde au luat aceasta? De la Jubileu, din Levitic 25. Dar în Levitic nu scrie: „Să sunați din clopote,” ci scrie: „Să sunați din corn.” Clopotul acela al libertății stă în locul cornului, iar aceasta este de la începutul Americii.

Ce s-a întâmplat pe Muntele Templului în timpul Jubileului? De îndată ce au ajuns acolo, s-a auzit cornul: de pe Muntele Templului a răsunat în tot Ierusalimul. Cine a sunat din corn? Rabinul Shalom Goren, cel care avea să devină conducătorul rabinilor din Israel. El s-a născut în Polonia, în timpul exilului Israelului. S-a născut

În anul 1917, cu ocazia celui alt Jubileu, iar din pricina aceluia Jubileu, familia lui s-a mutat în Israel și au luat și copilul cu ei. Băiatul a crescut și a devenit rabin, apoi căpetenia rabinilor din Israel, dar în inima lui avea lucrul acesta: că Ierusalimul avea să fie restituit. El s-a rugat pentru aceasta și purta tot timpul cu el un corn de berbec. În ziua aceea, el a fost conducătorul militar al trupelor care au urcat pe Muntele Templului, iar când au ajuns acolo, a sunat din corn: era Jubileul său, fiindcă împlinea cincizeci de ani, și era Jubileul Israelului. Acesta a fost al doilea Jubileu.

Ce se întâmplă dacă mergem la timpul nostru? Al treilea Jubileu. Noi trebuie să găsim al șaptelea Shemitah. Unde este el? Shemitah anului 2015. Când începe perioada profetică? Jubileul poate începe numai la Yom Kippur, adică în Ziua ispășirii, o dată la cincizeci de ani. Când a fost Ziua ispășirii? În data de 23 septembrie. Atunci a început următoarea perioadă a Jubileului, iar perioada durează din 23 septembrie 2015 până în septembrie 2016. Unii oameni au așteptat să se întâmple ceva la început, în ziua de 23 septembrie. Dumnezeu trebuie să procedeze la fel? Nu, nu trebuie, dar fiți atenți la semnele timpului, la ce s-a întâmplat la ultimele două Jubilee. Noi suntem la începutul Jubileului profetic. Nu este obligatoriu să fie așa, dar ce se va întâmpla dacă este așa, dacă urmează cursul ultimelor două Jubilee? Ce va însemna aceasta?

Tiparul anilor Jubileu 1917 și 1967 este:

1. - a avut loc un mare război, deci și acum, în această perioadă, ar trebui să aibă loc un război;
2. - Locația acestor războaie a fost Orientul Mijlociu: în 1967 a fost războiul de șase zile, iar acum avem din nou război în Orientul Mijlociu;
3. - războiul se termină și are urmări asupra Israelului;
4. - Trebuie să vină restituirea profetică de la sfârșitul timpului: la primul Jubileu i-a fost restituită Israelului țara, dar la al doilea Jubileu i-a fost restituit orașul Ierusalim.

Ce urmează? Nu este obligatoriu să se întâmple așa, dar știm că evreii trebuie să se întoarcă în Israel. Noi știm cu toții aceasta, iar acest Jubileu poate fi legat de întoarcerea lor acasă, pentru că majoritatea evreilor sunt în America, New York, majoritatea lor sunt aici, și se poate întâmpla ceva care să-i ducă înapoi.

Care este celălalt lucru care trebuie să se întâmple? Este în legătură cu Muntele

Templului.

Avem țara și orașul, iar acum trebuie să avem și Muntele Templului.

Este interesant că în ziua de 29 Elul când a început noul Shemitah, a început și neliniștea în jurul Muntelui Templului; este ca un semn că trebuie să se întâmple ceva acolo. S-a ridicat o mare neliniște cu privire la acest Munte. Poate fi vorba despre aceasta? Da, se poate.

Dacă ne uităm la **cele șaptezeci de săptămâni ale profetului Daniel**, vedem că el ne dă o numărătoare până la Mesia și până la evenimentele de la sfârșitul timpului. Pe ce sunt bazate cele șaptezeci de săptămâni? Pe șaptezeci de ani. Daniel a avut vedenia în mijlocul celor șaptezeci de ani de judecată asupra Israelului. În timpul celor șaptezeci de ani de judecată, Israelului i se dau șaptezeci de ani de răscumpărare. Pe ce se bazează cei șaptezeci de ani de judecată? Pe șaptezeci de ani Shemitah pe care Israelul nu i-a ținut. Astfel, avem o perioadă de patru sute nouăzeci de ani în care au fost șaptezeci de Shemitah care sunt comprimați în șaptezeci de ani de judecată. Daniel dă șaptezeci de ani de răscumpărare care vor fi de fapt patru sute nouăzeci de ani profetici până la venirea lui Mesia, dar este un Shemitah sau o perioadă de șapte ani care lipsește. Ce perioadă este aceasta? Reapare în Cartea Apocalipsei și este vorba de perioada necazului. Toate acestea merg înapoi la Shemitah, la Daniel. Daniel a spus că vor fi șaptezeci de săptămâni până când vor fi restituite toate aceste lucruri, până când va veni Mesia și până la sfârșit. Dar dacă citiți profeția, veți vedea că prima dată spune că vor fi șaptezeci de săptămâni, apoi le împarte în șapte săptămâni: șapte ani ori șapte, dau o perioadă de patruzeci și nouă de ani. Ce este aceasta? Timpul care a fost necesar pentru restaurarea Ierusalimului. După ce a fost dată porunca de reîntoarcere a Israelului, a fost nevoie de patruzeci și nouă de ani pentru a fi restaurat. Aceasta s-a împlinit în urmă cu mai mult de două mii de ani, dar este posibil ca Dumnezeu să folosească același tipar și astăzi? Ierusalimul a fost dat înapoi evreilor și restaurat numai de două ori în istoria lumii.

După ce l-au pierdut prima dată, a fost restituit în zilele lui Ezra și Neemia. Li s-a dat înapoi exact cum a profețit Daniel, iar a doua oară li s-a dat înapoi în data de 07 iunie 1967. Ce se întâmplă dacă luăm patruzeci și nouă de ani (șapte ani ori șapte), de la începutul restituirii Ierusalimului și mergem mai departe în viitor? Ce se întâmplă dacă folosim anii profetici, pe care-i găsim în Apocalipsa, care reprezintă o perioadă de trei sute șaiszeci de zile? Dacă luăm data de 07 iunie 1967

și numărăm de șapte ori șapte ani profetici, adică patruzeci și nouă de ani ori trei sute șaiszeci de zile, obținem șaptesprezece mii șase sute patruzeci de zile ($49 \times 360 = 17.640$) care ne aduc la anul 2015, luna septembrie, în data de 23 septembrie care este începutul Jubileului. Din data de 07 iunie 1967 până în data de 23 septembrie 2015 sunt exact șaptesprezece mii șase sute patruzeci de zile. Este uimitor că ne aduce exact în ziua de Yom Kippur. Dacă aplicăm zi cu zi tiparul din Daniel, ne aduce chiar aici.

Isaac Newton ne-a dat Legea gravitației, dar la școală am învățat că el a scris mai mult despre profețiile biblice decât despre gravitație. El a spus: „De la reconstruirea Ierusalimului vor fi de șapte ori șapte ani”, care ne vor duce la timpul de acum, luna septembrie, la acea zi. Aceasta este perioada în care ne aflăm acum.

Încă o dată: Dumnezeu trebuie să facă la fel ca la primele două Jubilee? Nu, nu trebuie, dar în ultimele două Jubilee am avut niște evenimente cruciale, evenimente de la sfârșitul timpului.

Moderatorul: Mai înainte ai spus că dacă suntem neascultători, acesta poate fi un an de judecată. Am dreptate sau nu?

Jonathan: Tiparul pentru aceasta a fost tot timpul în legătură cu Israelul. A fost implicată și lumea, dar a fost în legătură cu Israelul. Jubileul, ca și în cazul altor lucruri, are două fețe: pentru cei care Îl urmează pe Dumnezeu poate fi un an de restituire. Este un Jubileu profetic.

Moderatorul: Noi putem vedea o restituire a tuturor lucrurilor.

Jonathan: Știm că Isus este Ispășirea noastră. Ce este ispășirea? Yom Kippur, ziua ispășirii. El este Jertfa, dar oamenii nu-și dau seama că ziua ispășirii aduce Jubileul. Așadar, dacă Isus este Ispășirea noastră, El trebuie să fie Jubileul nostru, restaurarea noastră deplină. Puterea Jubileului trebuie să vină de la Isus. Despre El este vorba. De unde a citit când Și-a anunțat slujba în Nazaret? Din Luca 4.18-19: *„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați,*

și să vestesc anul de îndurare al Domnului.” Isus, puterea Jubileului, a venit să

restituie toate lucrurile, ceea ce înseamnă că avem o restituire profetică a Israelului, dar noi, fiecare credincios, suntem legați de Israel și trebuie să ne rugăm pentru pacea Ierusalimului. Când era pe cale să înceapă sărbătoarea trâmbițelor, în Elul 29, au început revoltele la Muntele Templului. Au început și este ceea ce vedem noi acum.

Moderatorul: Vedem în fiecare zi și nu s-au oprit. Pe străzile Israelului este război.

Jonathan: Aceste evenimente au început din momentul în care a fost ridicat steagul palestinian la ONU. În ziua aceea, Abbas a spus: „Rupem orice Tratat de pace cu Israelul! Muntele Templului este al nostru și nu va fi profanat de nici un picior de evreu!”

Moderatorul: Obama a amenințat că nu mai susține Israelul.

Jonathan: Aceasta este destul de radical.

Moderatorul: Administrația de la Washington a vrut ca Netanyahu să piardă alegerile. De ce nu-l place?

Jonathan: Pentru că le stă în cale. El stă pe ceea ce i-a spus Dumnezeu. Nu spun că este credincios, dar este înconjurat de credincioși. Cunosco oameni care sunt de partea lui. El a spus: „Dumnezeu ne-a dat această țară, este moștenirea noastră!”, dar administrația americană nu vrea aceasta. Americanii i-au spus: „Trebuie să fii dispus să renunți la anumite lucruri, la Ierusalim.” Dar profetul spune: „...cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.” (Zaharia 2.8). Deci, nu vă atingeți de Ierusalim! Cine se atinge de el, va fi rănit.

Netanyahu a ținut un discurs în care a spus:

„Iranul ne-a amenințat, dar fii cu băgare de seamă, Iranule, căci au fost și alte națiuni, alte împărății: Roma, Babilonul, care ne-au amenințat, iar astăzi nu mai sunt, dar noi suntem aici!”

Acesta este adevărul. Tot timpul s-a încercat distrugerea Israelului, a poporului evreu, dar au supraviețuit mai mult ca oricine. Acesta este Dumnezeu! **„Pentru că Dumnezeul nostru trăiește și noi vom trăi!”**

Aș dori să comentăm o știre:

„Militarii israelieni au început să se instaleze în orașe pentru a opri atacurile. Actele de violență au început în urmă cu o lună, cu ocazia noului an evreiesc și au fost alimentate de zvonuri conform cărora Israelul pregătește un plan pentru a lua cel mai disputat loc sfânt al Ierusalimului.”

Când au început toate aceste lucruri? În data de 29 Elul 2015 (13 septembrie), ziua Shemitah-ului, în ajunul anului nou evreiesc (Rosh Hashanah), a sărbătorii trâmbițelor. În seara aceea ei au sunat din trâmbițe.

Moderatorul: Ce crezi că se va întâmpla din punct de vedere biblic?

Jonathan: Ne aflăm într-o perioadă foarte interesantă. Totul a început în septembrie, care este începutul acestui an profetic. În ultimele două cicluri am avut războaie; am avut război și restaurare care au fost profeții biblice pentru timpul sfârșitului.

În 1917, Israel și-a primit țara înapoi, iar în războiul de șase zile și-a recâștigat Ierusalimul. Evenimentele pe care le vedem astăzi au început în septembrie și s-au încins și mai mult cu ocazia sărbătorilor evreiești. Aceasta s-a întâmplat cu ocazia sărbătorii Trâmbițelor care ține zece zile și este o numărătoare inversă spre Yom Kippur care este începutul Jubileului profetic; de fiecare dată a început un război și s-a încheiat cu o restituire.

Eu cred că trebuie să urmărim cu atenție aceasta, pentru că întotdeauna se întâmplă ceva, ceva spiritual, și de asemenea suntem într-un timp critic.